ସୀତାରାମାଚାର୍ଯ୍ୟ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ

ବନାମ

ଗୁରୁରାଜାଚାର୍ଯ୍ୟ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ

ଜାନୁଆରୀ 6,1997

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ଜି. ଟି. ନାନାୱତୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872:ଧାରା 18 ଏବଂ 31-ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ସ୍ୱୀକାର - ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଏବଂ ପ୍ରମାଣିକ ମୂଲ୍ୟ - ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପିତା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ବ୍ୟବସାୟ କିଣିଥିଲେ - ବ୍ୟବସାୟ ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଉତ୍ତରଦାତା - ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅପବ୍ୟବହାର ଅଭିଯୋଗ - ହିସାବ ଘୋଷଣା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା - ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର - ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପାଣ୍ଠି ଅଛି - ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଡିକ୍ରି ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମାରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସ୍ୱୟଂ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ଉପରେ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ବାକି ଅଛି, ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକ ପାଣ୍ଠି ରହିବ ବୋଲି ସମ୍ଭାବନା ନାହିଁ - ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱୀକାରକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକାର ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଥିଲା -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ - ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅପିଲ - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ବିଚାରକାଳୀନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରମାଣକୁ ଯାଇ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରକାଳୀନ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୈଧ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ବିଜ୍ଞାପିତ କରିନାହାଁନ୍ତି - ପୂର୍ବ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ରହସ୍ୟମୟ ଥିଲା -ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନରେ ଠିକ୍ ନୁହେଁ - ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ସ୍ୱୀକାର, ଯଦିଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନୁହେଁ, କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥିବା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଥିଲା - ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତଙ୍କ ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 103/1997 ।

R.S.A. ସଂଖ୍ୟା 679/1994 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 18.9.95 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଏସ୍. ହେଗଡେ ଏବଂ ପି. ପି. ସିଂହ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଆମେ ଉଭୟ ପକ୍ଷର ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କୁ ଶୁଣିଛୁ ।

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା R.S.A. ସଂଖ୍ୟା 679/94 ରେ 1995 ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର 18 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି । ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପିତା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଠାରୁ ହିସାବ ଘୋଷଣା ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ସେ 1951 ମସିହା ଜୁଲାଇ 2 ତାରିଖରେ ଏହି ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟର ବ୍ୟବସାୟକୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ପାଣ୍ଠିରୁ Ex. P-7 ଅଧୀନରେ 2000 ଟଙ୍କା ଦେଇ କିଣିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ସେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତା ବେକାର ହୋଇ ବୁଲୁଥିଲେ, ସେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ରଖିଥିଲେ । ତେବେ, ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ତରଫରୁ ବ୍ୟବସାୟର ଦୁରୋପଯୋଗ ହେତୁ, ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପିତା ଉପରୋକ୍ତ ରିଲିଫ୍ ସହିତ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରକାଳୀନ ନ୍ୟାୟାଳୟ 1986 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 28 ରେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାର ରାୟ ଦେଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଅପିଲ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି ତାଙ୍କର 1994 ମସିହା ଫେବୃଆରୀ 28 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଡିକ୍ରିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମକଦ୍ଦମାରେ ଏହାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ନିମ୍ନମତେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ :

"2. 1946 ମସିହାରେ ପି. ବାସୁଦେବାଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇ ସୀତାରାମଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କଠାରୁ ଋଣ ନେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପି. ଭି. ରୁସଦେବଚାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ

ଏବଂ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଥିଲେ, ଏହି କାରବାର ଦୀର୍ଘ ସମୟ ଧରି ଜାରି ରହିଥିଲା ।

6. ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ କଦାପି ମୃତ ପି. ବାସୁଦେବାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସେବକ ନଥିଲେ । ସେ 1951 ଅଗଷ୍ଟରେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ବିଜାପୁର ଆସିଥିଲେ, କେବଳ ତାଙ୍କ ଉକ୍ତ ବଡ଼ ଭାଇଙ୍କ ତରଫରୁ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ, ଯିଏ ସେତେବେଳେ ଦୋକାନର ଏକମାତ୍ର ମାଲିକ ଥିଲେ। ଯେହେତୁ ବଡ଼ ଭାଇ ହୋଟେଲର ବ୍ୟବସାୟ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ, ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱୀ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ସେବେଠାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ନାମରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁମତିପତ୍ର ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ସେ ନିଜେ ଜମି ମାଲିକଙ୍କଠାରୁ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ କିଛି ପରିସର ନେଇଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପାଣ୍ଠି ଅଛି । ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ବିଚାର କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ସ୍ୱୀକାରରେ ଯେ ଉଡିପିରେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅନେକ ଡିକ୍ରି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ବାକି ଅଛି, ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ଏହା ଅସମ୍ଭବ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ନାମରେ ସମ୍ପତ୍ତି କିଣିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଆବଶ୍ୟକ ପାଣ୍ଠି ରହିବ । ସେ ତାଙ୍କ ଭିଣୋଇଙ୍କଠାରୁ ଋଣ ନେଇଥିଲେ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କ ଭିଣୋଇଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯେଉଁଥିରେ ଏହା କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକାରକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଇପାରିବ, ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତା ସ୍ୱୀକାରକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କର ସ୍ୱୀକାର ସର୍ତ୍ତମୂଳକ ଥିଲା । ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିମ୍ନମତେ ନଥିଭୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି :

" କିନ୍ତୁ ଏହି ମାମଲାରେ ମତ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରତିବାଦୀ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ପରିସ୍ଥିତିରେ Ex. P-10 ରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏଭଳି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେଲା, ସେପରି କୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରମାଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ପକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକୃତି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରମାଣ ହେବ । ଧାରା 31 ରେ

କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିଷୟର ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରମାଣ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା ପରେ ଏଥିରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ବାଧକ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ।" ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱୀକୃତିଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ଏବଂ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଫଳାଫଳ ରହସ୍ୟମୟ ଅଟେ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତ ବିସ୍ତୃତ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ପ୍ରମାଣକୁ ଯାଇ ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରକାଳୀନ ଅଦାଲତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବୈଧ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବିଚାର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାଁନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱିତୀୟ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ଉପରେ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନଥିଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟର ଫଳାଫଳ । ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ପୂର୍ବ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନରେ ଲିଖିତ ବିବୃତିରେ ସ୍ୱୀକୃତି, ଯଦିଓ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ନୁହେଁ, କୌଣସି ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ଗ୍ରହଣୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏହା ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଥିବା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଅପିଲେଟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ବିଚାରକାଳୀନ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ବିନା ।

ଟି. ଏନ. ଏ.

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ
ଅନୁବାଦିକା
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।